

600 yıl Militar toplum olarak yaşamış Osmanlı Tebası,ondan önce savaşçı kimliği ile önplana çıkan Anadolu Selçuklu, Büyük Selçuklu ve diğer ecdadımız. Hep askeri kimlik ile var olmuşlardır. Askerliği hep sevmişler ve Peygamber ocağı olarak görmüşlerdir. Bunda en büyük etki İslamın emri, İlayı kelimetullah olmuştur. Manası Allah rızası için İslam dinini bilmeyen unsurlara tebliğ etmektir. Bunda da muvaffak oldular. Gittikleri hiçbir yerde sivil halka zulmetmediler. Yatırım yaptılar. İmar ettiler. Afrika'da açılan su kuyuları bu gün bile gündemdedir. Balkanlardaki halk kaynaşması ve imar bu gün hala sitayişle bahsediliyor. Avrupalı emperyalistler gibi varlık namına ne varsa merkeze taşıyıp oradakileri sömürge halinde tutmadılar. Açılığa mahkum etmediler. Bunda top yekun asker olmanın payı büyük.Hep asker zihniyeti ile asker sivil haşır neşir olmuş bir toplumuz. Orta Asya'dan Anadolu'ya gelirken de asker sivil kafil e yapıp gelmiştik. Şimdi devri değişti. Toplumumuz demokrasi ile tanıştırıldı. Dendi ki siz bundan sonra demokrasi ile yönetileceksiniz. Hatta parti bile kurabilirsiniz..Nasıl parti kurulacak. Başta hep iyi niyetle başlanan işler bir süre sonra işin iç yüzü anlaşılınca başka mecralara sürükleniyor. Örnek olarak sistemin ismi olsun, içinde halk geçsin, ve tabii ki parti olsun diye Cumhuriyet Halk Partisi olsun. Ona birde amblem bulalım. İyi amblemimizde oldu. Başka; bir parti daha kuralım. Tek parti ile olmuyor. İkinci partiyi kim kuracak. Problem başladı. İlk kurulan partide yer bulamayanlar veya kendilerine çağrı yapılmayanlar. Bir noktada küskünler. Daha sonra siyasi çalkantının ve rantın başlangıcı. İkinci kurulan parti bir bahane ile kapatılıyor. Kim kurmuştu hatırlayanlar olur. Kazım Karabekir Paşa. İsmet Paşa ile kader arkadaşlığı yapmış. Cumhuriyetin kurulmasında çok önemli roller üstlenmiş bir şahsiyet. Ama İsmet Paşaya Başbakanlık görevi verilince ilk iş Kazım Karabekir Paşa'nın partisini kapattırıyor. Bahanesi, Şeyh Said isyanı. Hiç alakası yok ama ilişkilendiriliyor. Tevhid-i tedrisat kanunu adı ile alelacele çıkartılan kanuna dayandırılıyor ve kapattırılıyor. Hayırlı olsun. İlk rakip böylece bertaraf edilmiş oldu. Aslında bu asker ruhunun sonucu idi. İki eski komutan zaten birbirilerini çok iyi tanıyordu. Ne oldu da birden bire düşman oldular. Siyasete alışamadılar. Aslında demokrasiyi içlerine henüz sindirememişlerdi. Ve sonuç parti kapatma ile sona erdi. Ardından 1960 darbesi sonra 1971 muhtırası,1980 derken 28 şubat ve nihayet teknolojik muhtıra 27 Nisan. Ne oluyor ki acaba..

Bu en son olaydan şu anlaşılıyor. Yüz yüze söyleyemediklerimizi yazıya döküp bir yerlere bırakmak gibi bir şey. Hani evi terk edip sevdiğine kaçan genç kızın eve bıraktığı not gibi. Anne-baba ben kaçıyorum merak etmeyin. Haydi içiniz rahat olsun. Bizim kız kaçmış ama merak edecek bir şey yok. En azından giderken not bırakmış. Gitmeden söylesene kaçacağım diye. Yok; yüzü tutmaz. Bizim son muhtıra da böyle oldu. Yüzü tutmadı aslında ama baskılara da dayanamayıp hiç olmaz sa yazılı bir şeyler le baskıcıların isteklerini yerine getirdiler. Baskıcılar biliyorlar ki askerler emir komuta zinciri içinde pek fazla ısrara dayanamazlar. Bir şeyler yapma gereğini hissediverirler. Bu ne acele. Karşı tarafla bir görüşün bakalım. Onların da bir sıkıntısı varmı. Biz toplum olarak askeriz. Siyaset bizim neyimize. Sıkışınca bas bas bağıırırız. Askerler

bizi kurtarsın diye. Hazımsızlık diz boyu. Hani nerede demokrasi. Hani hürriyet. Hani temiz siyaset. Bir de işin aksi tarafı kim muhalefette ise o yardım istiyor askerden. Çünkü kendisi halk tarafından tasvip görmüyor. Ne yapacak birisini bulup konuşuracak. 1960 ihtilalinde de aynı şey oldu. Madem bu işe en yüksek rütbeli subay yetkili ise nasıl oluyor da Tümgeneral Cemal MADANOĞLU' darbe yapabiliyor. Albay Alpaslan TÜRKEŞ radyoyu istila edip darbe yaptık diyebiliyor. Gerçi şimdi eline mikrofon alan, seçimlerde seni destekleriz abi diyen parayı kapıp Radyo Tv. kuruyor, onun içinde 100 ksr radyo ve tv var ama yinede belli olmaz. Şimdide aynı kuşkular var da elimizi çabuk turalım diye bir çekince mi var acaba. Elhasıl bir takım kuruntular veya vehimler ile bu tür gereksiz girişimler Memleketimizi boşu boşuna germekten başka bir işe yaramıyor. Ekonomi pariteleri bozuluyor. Bundan çıkar çevreleri istifade ediyorlar. Halk sıkıntı çekiyor. Eğer halkı seviyorsanız halka kulak veriniz. Siyasi endişeleriniz için halkı rahatsız etmeyiniz. Başka Türkiye yok. Bu lke hepimizin. El birliğı ile kalkınmasına katkıda bulunmalıyız. Yoksa torunlarımız lanet eder. Artık sivil demokrasiyi içimize sindirmeyi öğrenelim. Herkes kendi işine baksın. Ya sivil toplum oluruz. Ya da Libya gibi resmi mi sivil mi olduğı anlaşılmayan kıyafetlere bürünüp bir takım ünvanları da kendimize layık görüp hiçbir şey başaramayan bir duruma dşveririz. Dünya sahnesinde ucube bir halde oradan oraya savrulup dururuz.

Bu yazım yaklaşık 1 yıl önce yazılmış fakat yayınlamamıştır. Sanıyorum zamanı geldi.

05.02.2011

Ahmet TÜRKAN